

Rok 1942

Rok 1942 niesol sa v znamení sústavnej práce za zlepšenie kultúrnej úrovne obce.

Prvé, čo sa docielilo bolo zakúpenie kostolného harmónia. Iniciatívu k tomu dal miestny učiteľ Maloveský, ktorý bol súčasne aj kantorom. Zriadil ochotnícky krúžok, zahrlo sa ochotnícke divadlo z ktorého výťažku sa zakúpilo pódium pre javisko a niekoľko ďalších rekvizít. Taktiež z tohto výťažku založil fond na zakúpenie harmónia, v sume Ks 500. Po obci a blízkom okolí v Želobudzi a v Ivinách usporiadala sa zbierka na zakúpenie harmónia. Ochotní ľudia poskladali za necelé tri týždne sumu Ks 10 000. Z ktorých sa zakúpilo harmónium v celkovej sume Ks 9 090. Už dňa 25. marca 1942 na tradičný miestny sviatok rozozvučali sa krásne melódie kostolného harmónia, kedy bola aj súčasne posviacka. V mieste účinkoval aj r.k. kaplán Dominik Almásy- Jesenský zo Zvolenskej Slatiny, ktorý sa temer stále zdržoval v tunajšej obci, keďže vyučoval náboženstvo okrem tunajšej obce aj na Ivinách, Obchoditej a v Želobudzi. Bolo to prvý raz v dejinách tunajšieho kostola, keď jeho zásluhou bola po prvý raz odslúžená polnočná omša Vianočná dňa 24. 12. 1941, taktiež veľkonočné omše, ale aj Vzkriesenie, Božie Telo v roku 1942. Hodno spomenúť, že kostol nebol vybavený ani potrebnými kostolnými rúchami, preto bolo treba ich zadovážiť a to svojpomocnými dobrovoľnými darmi tunajších veriacich. Baldachýn potrebný na Vzkriesenie a na procesiu Božieho Tela, bol zhotovený tu v obci, za dozoru miestneho učiteľa Maloveského, ktorý zakúpil potrebnú látku, hodváby, kovanie, nakreslil ornament, kým vyšivala ho Ilona Smutná Petrova, č. d. 71

V tomto roku sa začalo aj s opravou školskej budovy. Ponajprv v jarných mesiacoch sa previedlo oplotenie školského pozemku okolo celej školskej záhrady. Koncom augusta začalo sa s opravou starej školskej budovy. Štát prispel na túto opravu sumou Ks 12 000, ostatné dotovala obec. Najprv sa orýpali steny vakovky, dlážka bola rozobraná (pod lavicami dlážky nebolo !), dvere boli rozobrané. V komore bolo vyrezané väčšie okno, v chodbe bol celý múr zvalený, pretože bol puknutý a nahnutý a tak hrozil zrútením. Okno so starého miesta bolo presadené v novom múre na iné miesto. Stolár Kúdelka z Očovej dodal nové tri dvere, nových päť okien, múry boli znova ovakované, vsadená bola nová dlážka, predsieň bola vybetónovaná spolu so schodíkmi, v malej Komôrke – budúcej riaditeľni sa spravil štukátor a dňa 31. Októbra už školská budova dostala celkom výzor. Občania sa tešili so svojej práce, pretože každý občan pracoval pri tejto oprave zadarmo približne 9 hodín. Školský nábytok ako stoly, skrine, stoličky boli znova stvorené a tak i zvonku i z vnútornej strany škola vyzerala ako nová. Hodno spomenúť, že v tomto roku , práve sa pracovalo pri školskej výstavbe v istý deň, bolo to 27. Septembra v sobotu – bol v obci požiar. Zhorela vtedy maštal' u Štefana Ľalíka spolu s kravou a obytný dom Jána Kulicha. Na pomoc prišlo aj hasičstvo z Detvy, Očovej a z Vígľaša. Požiar bol rýchlo uhasený a lokalizovaný. V tom istom roku bola škola rozšírená a tretiu ďalšiu postupnú triedu, takže od 1. septembra 1942 účinkovali na tunajšej škole traja učители literní, okrem manželov Maloveských aj učiteľka Etela Hianiková a zvláštna učiteľka ženských ručných prác Gizela Čunderlíková. Tretia trieda bola umiestnená tiež v prenajatej budove Jozefa Kapca staršieho.

Hodno spomenúť ešte mená obetných robotníkov, ktorí pracovali pri oprave školskej budovy. Boli to murári Pavel Kapec, ktorý neskoršie zomrel, Peter Smutný, Pavel Smutný, Pavel Smutný Adam, ďalej tesári Matúš Smutný, Matúš Debnár a Jozef Smutný, robotník Peter Debnár. Nápis na celej školskej budove, zriadené dve kvetinové záhrady pred obidvoma školskými objektmi, čo slúžilo istotne len za vzor ostatným. V školských záhradách pracovali žiaci tunajšej školy za vedenia riaditeľa školy Maloveského. Iných pozoruhodných udalostí nebolo.

